

تپش از ۳ پرونده جنجالی قصور پزشکی گزارش می دهد

عباس، روناك، نوزاد ۲ روزه و دیگران

دختری است که فقط دو روز از تولدش گذشته بود. ماجرا از انتشار فیلم پدری جوان مقابل بیمارستان فوق تخصصی نور شهریار شروع شد که نوزادش تازه در آنجا متولد شده بود.

پدر در حالی که نمی دانست به خاطر تولد نوزادش شادی کند یا بابت قطع شدن انگشت نوزادش گریه سر دهد، با بغض فروخورده اش رو به دوربین گفت: «چهارم مهر، دخترم از اتاق زایمان به بخش منتقل و روز پنجم مهر انگشت کوچک فرزندم به دلیل سهل انگاری یکی از پرستاران در اتاق «ان.آی.سی.یو» به وسیله چپچی قطع شد. ما چند ساعت پس از قطع انگشت فرزندم متوجه این حادثه شدیم. متأسفانه در آن لحظه، بیمارستان جراح نداشت که بتواند مشکل را حل کند. انگشت فرزندم ساعت يك بعدازظهر قطع شد، اما جراح ساعت ۵ بعد از ظهر به بیمارستان آمد و عمل پیوند انگشت دخترم را انجام داد. بعد از جراحی هم به من گفت، احتمال موفقیت پیوند انگشت دختر فقط ۵۰ درصد است و ممکن است موفق نباشد.»

پدر در حالی که بی تاب بود و مثل مرغ پرکنده خودش را به در و دیوار می کوبید، ادامه داد: «نه تنها هیچ کس حاضر به پاسخگویی به ما نیست، بلکه حتی اجازه نمی دهند دخترم را ببینم چه وضعیتی دارد.» بعد از پایان مصاحبه، اشک از چشمان پدر جوان جاری شد و بی هدف و بی قرار به سمت بیمارستان رفت تا پیگیر وضعیت انگشت دخترش شود. ماجرای قطع انگشت نوزاد دو روزه، به سرعت برق و باد در شبکه های مجازی منتشر شد و خبر به گوش روسای دانشگاه های علوم پزشکی و وزارت بهداشت هم رسید.

کیانوش جهان پور، رئیس مرکز روابط عمومی و اطلاع رسانی وزارت بهداشت در اولین واکنش به این موضوع گفت بررسی آن در دستور کار قرار داده شده و در صورت اثبات تخلف با عاملان آن برخورد می شود.

که پارسال همراه مادران خود به مطب دندانپزشکی رفتند، اما به جای درست شدن دندانشان، به خطر افتاد. روناك بعد از ۳۸ روز تسلیم مرگ شد، اما علی کوچولو همچنان بی صدا و بی حرکت در کماست.

تنها چند روز بیشتر تا تولد سه سالگی روناك باقی نمانده بود که پدر و مادرش با چشمانی اشک بار شمع های تولدش را برای همیشه در کنار قبرش خاموش کردند. امروز دیگر از روناك تنها یادی مانده و قاب عکسی بر دیوار، دخترک شیرین زبانی که نمی دانست درد دندان قرار است فرشته جانش شود، امروز خاطراتش آتشی است بر جان پدر و مادر آن سوزوناك در زمین سرد و بی جان آرام گرفته و این سوامیرعلی با مرگ دست و پنجه می زند، پسر نحیفی که او هم همچون روناك قربانی قصور پزشکی دندان پزشکی شد.

مادر روناك در مصاحبه ای گفته بود: «۱۱ شهریور بود، روناك از درد دندان به خود می پیچید، شماره دکتر «س.م.» را از یکی از کانال های تلگرامی پیدا کرده و روناك را نزد او بردم. جلسه دوم هنگامی که قرار شد دخترم تحت درمان قرار گیرد، خون دماغ شد، از دکتر خواستم اجازه دهد خون بینی روناك قطع شود، اما او گفت نیازی نیست، دستمالی را در بینی روناك گذاشت، به کمک دستیارانش روناك را به زور نگه داشته و مشغول درمان دندان شدند که بعد از گذشت ۵ دقیقه ناگهان نفس روناك بند آمد، دکتر دستمال را از بینی دخترم خارج کرد، ناگهان خون زیادی از بینی او بر زمین ریخت، از ترس نمی دانستم چه کنم، هیچ امکانات و وسیله ای برای احیا نبود، تمام صورت و بدن روناك کبود شده بود.»

امیر علی هم در این مطب هنگام کار بر روی دندانانش دچار ایست قلبی و تنفسی شد که با اقدامات پزشکی قلبش برگشت اما به کما رفت.

تازه ترین پرونده قصور پزشکی که سروصدای زیادی هم در شبکه های اجتماعی به پا کرد، ماجرای قطع انگشت نوزاد

با پای خود به مراکز درمانی می روند، اما با جسدشان در میان اشك و آه و حسرت خانواده شان خارج می شود یا با نقص عضو راهی خانه می شوند. ماجرای تلخی که هرازگاهی با عنوان قصور پزشکی در بیمارستان ها تکرار می شود و آن طور که شاکیان ادعا می کنند پزشك خطا کار به تناسب قصوری که انجام داده، مجازات نمی شود و آنان هم به حق و حقوق شان نمی رسند.

جدیدترین آماری که سازمان نظام پزشکی از میزان قصور پزشکی اعلام کرده، مربوط به سال ۹۶ است. در آن سال، ۶۶۵۱ پرونده به مراکز پزشکی قانونی ارسال شد. در میان این پرونده ها، رشته زنان، زایمان و نازایی با ۸۳۳ پرونده ارجاعی به پزشکی قانونی، رکورددار بالاترین میزان قصور پزشکی بود که بیشتر این قصورها نیز مربوط می شد به بخش زایمان های اورژانسی که یا نوزاد فوت کرده یا برای مادر اتفاق ناگواری رخ داده بود. از این تعداد پرونده، پزشکان در ۲۴۲ پرونده مقصر شناخته شدند و در ۵۹۱ پرونده نیز حکم تبرئه گرفتند. بعد از رشته زنان، دندانپزشکی، جراحی عمومی، جراحی ارتوپدی و پزشکی عمومی در رتبه های بعدی قصور پزشکی پس از رشته زنان، زایمان و نازایی قرار دارند و رشته رادیوتراپی با سه پرونده قصور پزشکی در سال ۹۶ کمترین پرونده را داشت. اینها را گفتیم تا برسیم به پرونده های قصور پزشکی که سروصدای زیادی به پا کرد.

۳ پرونده جنجالی قصور پزشکی

اگر یادتان باشد، یکی از جنجالی ترین پرونده های قصور پزشکی، مرگ مرحوم عباس کیارستمی در سال ۹۵ بود که برای جراحی روده در بیمارستان بستری شد، اما گرفتار عفونت داخلی، سکنه مغزی و در آخر مرگ شد. بعد از آن، پرونده امیرعلی و روناك به دلیل قصور پزشکی بر سرزبان ها افتاد. همان دختر و پسر سه ساله ای

«بی تفاوتی» آسیب ها را تشدید می کند

بین صدمات عمدی و غیرعمدی پزشکی باید تفکیك قائل شویم. برای صدمات عمدی علاوه بر تعیین دیه، معمولاً مجازات دیگری مانند حبس، شلاق یا جزای نقدی نیز برای

مرتکب در نظر گرفته می شود. در مورد صدمات غیرعمدی، قانونگذار، فقط دیه در نظر گرفته است، زیرا مرتکب در مورد این که قصور پزشکی رخ دهد، هیچ سوءنیتی نداشته است. فقط در يك مورد صدمه غیرعمدی، در صورتی که منجر به فوت فرد شود، طبق ماده ۶۱۶ قانون تعزیرات برای مرتکب يك تا سه سال حبس در نظر گرفته می شود.

برای پزشکان نیز حکم حبس صادر و حتی اجرا هم شده است، اما برای این که ریسك اعمال جراحی از پزشك و کادر درمانی

میرحامد خانی

حقوقدان

گرفته نشود، در موارد معمول، حتی در موارد منجر به فوت، قانونگذار پزشك را محکوم به تحمل حبس نمی کند. به نظر من، اگر فردی در جریان اعمال جراحی زیبایی با ریسك خیلی پایین فوت شود، برای پزشك باید حبس در نظر گرفته شود، اما در مورد جراحی های با ریسك زیاد مانند جراحی قلب باز، مغز و اعصاب، تومورهای سرطانی و افرادی با سن بالا، باید به مورد توجه سپس حکم صادر کرد. مثلاً انجام جراحی روی فردی ۸۰ ساله، همراه با ریسك زیاد بوده و پزشك این ریسك را پذیرفته است. درخصوص بحث دندانپزشکی و اتفاقی که برای آن دو کودک اراکی افتاد، باید بگویم ریسك فوت در جریان انجام اعمال دندانپزشکی آن قدر پایین است که اگر فردی فوت کند، اصلاً قابل پذیرش نیست. بحث دیگر درخصوص قصور پزشکی، میزان احساساتی است که مردم از خود نشان می دهند. طبعاً واکنش آنها زمانی که عزیز خود را در حادثه پزشکی از دست می دهند بسیار شدیدتر از زمانی است که

ضربه ای مالی به آنها وارد می شود. از سوی دیگر مشاهده بی تفاوتی در بعضی از کادرهای درمان، احساسات این افراد را به شدت جریحه دار می کند. البته باید به حجم مراجعات مردمی به مراکز درمانی نیز توجه کرد که روی عملکرد کادر درمان تاثیر می گذارد. برای مثال ما بیمارستانی را در تهران بررسی کردیم و متوجه شدیم تنها در شش ماه، ۴۹ هزار نفر به اورژانس و ۷۹ هزار نفر به درمانگاه ها مراجعه کرده بودند. با تمام اینها، ضربه ناشی از مرگ عزیز برای مردم آن قدر شدید است که اگر شاهد بی تفاوتی و همدردی نکردن کادر درمان باشند، بیشتر آسیب می بینند. اغلب شکایات از پزشکان و کادر درمان بابت همین درك نکردن، اتفاق افتاده است که موضوع مرگ یا نقص عضو را خیلی عادی جلوه داده اند و از طرف دیگر، برای آن خانواده، ریسك عمل جراحی تبیین نشده است که این موضوع و همدردی نکردن باعث بروز واکنش در میان خانواده های درگیر قصور پزشکی می شود.

اگر فردی در جریان اعمال جراحی زیبایی با ریسك خیلی پایین فوت شود، برای پزشك باید حبس در نظر گرفته شود، اما در مورد جراحی های با ریسك زیاد مانند جراحی قلب باز، مغز و اعصاب، تومورهای سرطانی و افرادی با سن بالا، باید به مورد توجه سپس حکم صادر کرد

